

Podle toho, co vyloženo, porušil nalézací soud zásady zákonem závazně vyslovené, uloživ trest, který může mít místo jen za určitých hmotných podmínek, jakkoli jich tu nebylo (sb. n. s. č. 2218), a nepochybil jen při svém arbitrním uvažování a rozhodování, čemuž by ovšem bylo lze čeliti jen opravným prostředkem odvolání. Neboť, byly-li tu jen okolnosti přitěžující, dávaly soudu podnět (§ 48 tr. zák.) k volnému uvažování jen v tom směru, jaký trest má uložiti v mezích druhé věty § 178 tr. zák., neskýtaly mu však zákonného podkladu k volnému uvažování i po té stránce, zda a pokud může sejíti pod nejnížší mez trestu podle řečené věty, naopak takovému postupu bránily právní a závazné zásady v probraných ustanoveních zákonných vyslovené. Důvod zmatečnosti čís. 11 § 281 tr. ř. jest v uplatňovaném směru opodstatněn, pročez bylo napadený rozsudek ve výroku o výši trestu zrušiti jako zmatečný a trest znovu vyměřiti. Při tom neshledal zrušovací soud důvodu, by změnil něco na stanovisku rozsudku v příčině okolností, majících význam pro výměru trestu, a vyměřil obžalovanému trest nejnížší podle zákona přípustnou měrou.

Čís. 3781.

Proti rozhodnutí vrchního soudu ve věci odkladu výkonu trestu není přípustna stížnost ke zrušovacímu soudu (§ 401 předposl. odst. tr. ř.).

(Rozh. ze dne 20. února 1930, Zm II 465/26-2.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací odmítl stížnost odsouzeného proti rozhodnutí vrchního soudu v Brně ze dne 6. února 1930 ve věci odkladu výkonu trestu, podle ustanovení předposledního odstavce § 401 tr. ř. jako nepřípustný opravný prostředek s tím, že, má-li stěžovatel na mysli novou žádost o odklad výkonu trestu, jest se mu řídití tímto zákonným ustanovením a obrátiti se s novou žádostí na soud první stolice.

Čís. 3782.

Strana musí skutečnost jí známou a zakládající zmatečnost uplatniti tak včas, by se předešlo možnému neplatnému procesnímu řízení; opomene-li to, předpokládá se o ní, že se dobrovolně podrobila procesnímu úkonu, o němž jí bylo známo, že nejsou dány jeho zákonné podmínky.

Bylo-li obžalovanému již před prvním hlavním přelíčením známo, že předseda v jeho trestní věci předseval úkon vyšetřujícího soudce, bylo na něm (posl. věta čís. 1 § 281 tr. ř.), by tuto skutečnost uplatnil ihned na počátku prvního hlavního přelíčení; neučinil-li tak ani on ani jeho obhájce, dali tím na jevo, že souhlasí s tím, by dotýčný soudce přes onu procesuální závadu spolupůsobil při hlavním přelíčení a při nápotném rozhodování, a vzdali se tak, třeba ne výslovně, práva uplatniti zmatečnost čís. 1 § 281 tr. ř. z onoho důvodu, a to s účinností nejen pro první hlavní přelíčení, nýbrž i pro všechna následující, při nichž spolupůsobil dotýčný vyloučený soudce.